

Život Cirkvi

Ročník 17

9/2010

Ordinariát OS a OZ SR oslávil 7. narodeniny,
dostal do daru katedrálu

Kresťanská viera je základom kultúry slovanských národov. Už storočia patrí k ich mentálnej, duchovnej i kultúrnej výbave. Môžeme samozrejme dnes diskutovať o problémoch spojených s konzumizmom a indiferentizmom, no fakt, že kresťanstvo patrí k slovanským národom, poprieť nemožno. I keď sa občas snaží pod povrch predať túžba, móda a nostalgia po starých slovanských pohanských kultoch. O vieru v Ježiša Krista, ktorý je Božím Synom, však museli naši predkovia viackrát bojovať. O vieru, ktorá bola potláčaná, no nikdy ani len na okamih úplne z našich krajín nezmizla. Dokonca i Stalin, bývalý bohoslovec, si bol toho dobre vedomý. Po zrade jeho spojenca Hitlera nevyzýval národ menami „súdruhovia“ a „súdrůžky“, ale v jeho pamätnom rozhlasovom prejave zaznelo do éteru „bratia a sestry“. Volal ich na obranu vlasti nie v mene Marxa, ale v mene Krista.

Odozva prišla. Víťazstvo nad Nemcami nebolo podmienené zachovaním režimu, ktorý bol roľníkmi nenávidený a stál milióny životov. Bolo to víťazstvo, ktorého základom bolo apelovanie na kresťanskú tradíciu Ruska, pretože boj proti nacizmu bol predstavený ako boj proti antikristovi. Bojovníci nešli za červenými zástavami, ale za ikonami, ktoré kráčali na čele divízií.

Ku koncu režimu jeden zo samizdatov napísal: „Boli sme tu oveľa skôr, ako vy. A budeme tu i vtedy, keď vás už dávno nebude!“

Od roku 1917 do roku 1987 povolil režim vytlačiť len 120 tisíc kompletných Biblií a 150 tisíc Evanjelií. To všetko pre 60 miliónov veriacich. A tak sa stránky Biblie stali jedným z najvhľadávanejších tovarov na čiernych burzách. Nič nebolo tak strašné, ako tých zopár kopíriek na úradoch. Veriaci

Meditovať o pravde

si dokonca kupovali protináboženské knihy, zakryli si všetko, okrem citátov Biblie, ktoré tam boli na vyvrátenie a čítali tie... Jean Delumea, francúzsky historik, rozpráva, že počas jeho cesty do Ruska videl vo dverách jedného z mála Moskovských kostolov kričať jedného roľníka: „Bratia, som z Kurska! U nás všetko spálili! Dajte mi nejakú knihu, ktorá hovorí o Bohu! Dajte mi niečo čítať, v mene Krista vás o to prosím...“ Okamžite ho zobrala polícia a viac sa o ňom nehovorilo.

Križ pevne stojí, zatiaľ čo svet sa rúti. Prešlo takmer 20 storočí, čo sa v Jeruzaleme postavil Gamaliel, aby vyriekol vetu: „Ak je to od Boha, nebudete ich môcť rozvrátiť...“

Prežívame pôst. Obdobie, kedy si kladieme otázku, či ideme dobre. Či naša cesta je aj Božou cestou. Či naše ciele sú aj cieľmi, ktoré nám ponúka Boh v súlade s jeho zámerom a našim povolaním. Dnes už u nás nikto Sväté Písmo nepáli. Môžeme si ho zadovážiť a slobodne čítať. Robíme to? Dnes máme množstvo duchovných programov, článkov, informácií. Viem využiť tieto prostriedky?

„Daj mi, Pane, srdce pozorné“ - tak znela téma prvej meditácie duchovných cvičení, ktoré si vykonal Svätý Otec a jeho najbližší spolupracovníci. Už tradične na úvod pôstu si vyhradila celý týždeň na to, aby v kaplnke Redemptoris Mater meditovali a stišili sa. Ak to potrebuje pápež, my to nepotrebujeme? Bolo by absurdné myslieť si, že duchovný život je chimérou. Že naň nemáme čas. „Veď taká je doba“, ako radi argumentujeme.

Majme rozčítanú dobrú knihu. Majme ju na očiach. Aby nás nútila vziať ju do ruky, prečítať zopár riadkov, zamyslieť sa, načerpať niečo pozitívne.

Mňa pred nedávnom v jednej knihe zaujal príbeh básnika Heinricha Heineho.

Podľa autora knihy si médiá často nárokujú byť nositeľmi verejnej mienky. Je to však len akési kráľovstvo „podľa mňa“. Pravda sa stáva len jednou z možností či hypotéz. Médiá môžu človeka ovplyvniť, ale človek zostáva i napriek tomu schopný povedať slobodne „nie“. Heinrich Heine, nemecký básnik, žid s jakobínskym duchom vraj raz pri prechádzke so svojim kresťanským priateľom, keď zbadal nádhernú katedrálu, zvolal: „Títo vaši otcovia mali dogmy. Vy máte dnes iba názory. A s názormi sa katedrály nestavajú...“

Nuž, drahí poslucháči, aj my sme často konfrontovaní s tým, že náš názor nám nikto neberie, ale a tri bodky. V čase relativizovania pravdy musíme byť najskôr sami presvedčení, že pravda, objektívna, dokonca zosobnená, existuje. Že sme ju spoznali v osobe Ježiša Krista, Božieho Syna.

VR, Jozef Kováčik

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána: Učiteľ, dobre je nám tu

Vatikán (28. februára, RV) - Benedikt XVI. sa pred modlitbou Anjel Pána prihovoral veriacim týmito slovami:

Drahí bratia a sestry!

Včera sa tu v Apoštolskom paláci skončili duchovné cvičenia. Ako zvyčajne konajú sa na začiatku Pôstneho obdobia vo Vatikáne. S mojimi spolupracovníkmi z rímskej kurie sme strávili dni meditácií a intenzívnej modlitby, uvažujúc nad kňazským povoláním v Roku kňazov, ktorý Cirkev oslavuje. Ďakujem všetkým, ktorí nám boli duchovne blízko.

V liturgii tejto Druhej pôstnej nedele dominuje udalosť Premenenia, kde v evanjeliu podľa Matúša bezprostredne nasleduje volanie Majstra: „Kto chce ísť

za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma“ (Lk 9, 23). Táto mimoriadna udalosť je povzbudením k nasledovaniu Ježiša.

Lukáš nehovorí o Premenení, ale popisuje ako sa to stalo prostredníctvom dvoch prvkov: Ježišova tvár, ktorá sa mení a jeho odev, ktorý oslnivo zbelie, za prítomnosti Mojžiša a Eliáša, symbolov Zákona a Prorokov. Traja učeníci, ktorí boli svedkami scény, sú však premožení spánkom: je to postoj tých, ktorí napriek tomu, že sú divákmi Božích zázakov, nechápu. Iba boj proti spánku, ktorí ich premáha, umožňuje Petrovi, Jakubovi a Jánovi „uzrieť“ Ježišovu slávu. Rytmus sa zintenzívňuje: zatiaľ čo Mojžiš a Eliáš sa vzdialujú od Majstra, Peter hovorí a počas toho oblak zahaľuje svojím tieňom jeho a ostatných učeníkov. Oblak, ktorý zahaľuje, zároveň zjavuje Božiu slávu, ako to bolo v prípade putujúceho ľudu na púšti. Oči už nemôžu vi-

dieť, ale uši môžu počuť hlas, ktorý sa z oblaku ozýva: „Toto je môj vyvolený Syn, počúvajte ho!“ (Lk 9,35).

Teraz už učeníci nestoja pred premenenou tvárou, ani vybieleným odevom, ani oblakom, ktorý zjavuje Božiu prítomnosť. Pred ich zrakom je sám Ježiš (v. 36). Ježiš je sám pred svojim Otcom, modlí sa a zároveň je

„sám Ježiš“ všetkým tým, čo je dané učeníkom a Cirkvi všetkých čias, a čo musí na ceste stačiť. On je jediným hlasom, ktorý je potrebné počúvať; jediným, ktorého treba nasledovať. On vystúpi do Jeruzalema, aby daroval život a jedného dňa „pretvorí naše úbohé telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu“ (Flp 3,21).

„Učiteľ, dobre je nám tu“ (Lk 9,33) – to je extatické Petrovo vyjadrenie, ktoré sa

často podobá našej túžbe, pri stretnutí s útechou Pána. Premenenie nám však pripomína, že radosti, ktoré Boh v tomto živote rozsieva, nie sú ciele, ale iba svetlá, ktoré nám rozdáva v priebehu pozemského putovania, aby bol „Ježiš sám“ našim Zákomom a jeho Slovo kritériom, ktoré riadi našu existenciu.

V tomto pôstnom období pozývam všetkých vytrvalo meditovať nad evanjeliom. Okrem toho povzbudzujem, aby pastieri v tomto Roku kňazov „boli skutočne preniknutí Božím slovom, naozaj ho poznali a milovali do takej miery, že im bude dávať život a formovať ich zmýšľanie“ (Homília pri svätení olejov, 9. apríla 2009). Panna Maria, nech nám pomáha intenzívne prežívať momenty nášho stretnutia s Pánom, aby sme ho mohli každý deň s radosťou nasledovať. Obráťme k nej náš pohľad vzývajúcu ju modlitbou Anjel Pána.

-pd-/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Bonaventúra teológ a nasledovník sv. Františka z Assisi

Vatikán (3. 3. 2010) - Drahí bratia a sestry, dnes by som rád hovoril o svätom Bonaventúrovi z Bagnoregia. Priznám sa, že pri preberaní tejto témy pociťujem istú nostalgii, pretože si spomínam na výskum, ktorý som ešte v mladom veku robil práve o tomto autorovi, ktorý mi je zvláštnym spôsobom blízky. Jeho poznanie výrazne poznačilo moju formáciu. S veľkou radosťou som pred niekoľkými mesiacmi putoval na miesto jeho narodenia, do Bagnoregia, talianskeho mesta v oblasti Lazio, ktoré s úctou uchováva jeho pamiatku.

Narodil sa pravdepodobne v roku 1217 a zomrel v roku 1274, žil teda v trinástom storočí, v časoch keď sa kresťanská viera, hlboko zakorenená v európskej kultúre a spoločnosti, stala inšpiráciou pre nesmrteľné diela v oblasti literatúry, výtvarného umenia, filozofie i teológie. Medzi veľké postavy kresťanstva, ktoré prispeli k vytvoreniu tejto harmónie medzi vierou a kultúrou, sa radí práve Bonaventúra, muž činu a kontemplácie, muž hlbokéj viery i rozvážnosti pri riadení. Volal sa Giovanni da Fidanza. Jedna udalosť, ktorá sa

mu prihodila, keď bol ešte chlapcom, hlboko poznačila jeho život. Zasiahla ho ťažká choroba a ani jeho otec – lekár – už nedúfal, že sa mu ho podarí zachrániť od smrti. Jeho matka preto prosila o pomoc sv. Františka z Assisi, ktorý bol krátko predtým vyhlásený za svätého. A Giovanni sa uzdravil.

Postava Chudáčika z Assisi sa mu stala ešte bližšou o niekoľko rokov neskôr, v Paríži, kam sa vydal na štúdiá. Získal titul „učiteľ umení“, ktorý by sme dnes mohli porovnať s maturitou na prestížnom gymnáziu. V tom období, tak ako mnohí iní mladíci jeho čias i súčasnosti, si položil dôležitú otázku: „Čo chcem urobiť so svojím životom?“ Uchvátený svedectvom horlivosti a evanjeliovej radikálnosti Menších bratov, ktorí prišli do Paríža v roku 1219, Giovanni zaklopal v meste na bránu františkánskeho kláštora a požiadal o prijatie do veľkej rodiny učeníkov sv. Františka. O veľa rokov neskôr vysvetľoval dôvody svojho rozhodnutia takto: vo svätom Františkovi a v hnutí, ktoré začal, spoznal dielo samého Krista. Takto písal v jednom liste adresovanom svojmu spolubratovi: „Vyznávam pred Bohom, že dôvodom toho, že som si zamiloval život blahoslaveného Františka, je to, že tento život veľmi pripomína samé začiatky a rast Cirkvi. Cirkev začala s jednoduchými rybármi, a neskôr sa zveľadila vzdelanými a slávnymi učencami; náboženstvo blahoslaveného Františka nebolo ustanovené z múdrosti ľudí, ale samotným Kristom.“ (Epistula de tribus quaestionibus ad magistrum innotinatum, in *Opere di San Bonaventura. Introduzione generale*, Roma 1990, str. 29).

A tak, okolo roku 1243, si Giovanni obliekol františkánske rúcho a prijal meno Bonaventúra. Hneď ho poslali na štúdiá. Navštevoval teologickú fakultu na Parížskej univerzite, kde absolvoval veľmi náročné študijné predmety. Dosiahol rozličné tituly, ktoré si vyžadovala akademická kariéra – ako „bakalár biblika“, či „bakalár sentencií“. Takto Bonaventúra študoval do hĺbky Sväté písmo, sentencie Petra Lombardského – vtedajší teologický manuál – a najdôležitejších teologických autorov. V kontakte s učiteľmi a študentmi, ktorí prúdili do Paríža z celej Európy dozrelo v ňom vlastné uvažovanie a duchovný cit mimoriadnej hodnoty, ktoré v nasledujúcich rokoch dokázal preniesť do svojich diel a kázni, čím sa stal jedným z najdôležitejších teológov v dejinách Cirkvi. Je dôležité pripomenúť názov práce, ktorú obhájl, aby sa habilitoval pre vyučovanie teológie – *licentia ubique docendi*, ako sa vtedy hovorievalo. Jeho dizertačná práca mala titul *Otázky o poznaní Krista*. Táto téma poukazuje na centrálnosť úlohy, ktorú Kristus vždy zohrával v živote a v učení svätého Bonaventúra. Môžeme bez obáv povedať, že celé jeho zmýšľanie bolo hlboko kristocentrické.

V tých rokoch sa v Paríži, v meste, ktoré Bonaventúra prijal za vlastné, rozohorela zúrivá polemika proti Menším bratom sv. Františka z Assisi a Bratom kazateľom sv. Dominika Guzmána. Upieralo sa im právo

vyučovať na univerzite a spochybňovala sa dokonca autenticnosť ich zasväteného života. Zaiste, zmeny zavedené žobravými rehoľami do chápania rehoľného života, o ktorých sme hovorili v predchádzajúcich katechézach, boli tak inovatívne, že ich mnohí nedokázali pochopiť. K tomu sa potom pridávali, čo sa niekedy stáva aj medzi úprimne veriacimi ľuďmi, ľudské slabosti ako závisť a žiarlivosť. Bonaventúra, i keď obkľúčený odporom ostatných univerzitných profesorov, začal vyučovať na františkánskej teologickej fakulte. Aby odpovedal tým, čo boli proti žobravým rehoľiam, napísal dielo nazvané „Evanjeliová dokonalosť“. V tomto spise poukazuje na to ako žobravé rehole, konkrétne Menší bratia, zachovávajú sľuby čistoty, chudoby a poslušnosti, nasledujú rady samotného evanjelia. Odhliadnuc od daných historických okolností, učenie svätého Bonaventúra ukryté v jeho živote a diele zostáva stále aktuálne: Cirkev sa stáva jasnejšou a krajšou vo svetle vernosti svojmu povolaniu – a to najmä u tých svojich synov a dcér, ktorí nielen uvádzajú do praxe evanjeliové prikázania, ale z Božej milosti sú pozvaní poslúchať aj evanjeliové rady, a tak chudobnou, čistotou a poslušnosťou svojho života dokazujú, že evanjelium je zdrojom radosti a dokonalosti.

Konflikt sa aspoň na nejaký čas utíšil a vďaka osobnému zásahu pápeža Alexandra IV. bol Bonaventúra v roku 1257 oficiálne uznaný za doktora a učiteľa Parížskej univerzity. Jednako sa však musel vzdať tohto prestížneho postavenia, pretože ho generálna kapitula jeho rehole práve v tom čase zvolila za generálneho predstaveného.

Túto úlohu zastával s múdrosťou a oddanosťou 17 rokov: navštevoval jednotlivé provincie, písal bratom, občas prísne zasial, aby sa zabránilo nepriстойnostiam. Keď Bonaventúra začal vykonávať svoj úrad, rehoľa Menších bratov sa podivuhodným spôsobom rozrástla: bolo ich vyše 30 000 bratov – roztrúsených po celom Západe, po misiách v severnej Afrike, na strednom Východe, ba aj v Pekingu. Bolo potrebné konsolidovať tento rozmach a dodať mu jednotu v duchu i konaní, v plnej vernosti Františkovej charizme. Medzi nasledovníkmi svätého Františka sa objavovali rozličné spôsoby interpretácie jeho odkazu, a vznikalo tak reálne riziko vnútorného rozdelenia. Aby sa zabránilo tomuto nebezpečenstvu, generálna rehoľná kapitula v Narbone v roku 1260 prijala a ratifikovala text navrhnutý Bonaventúrom, v ktorom boli zozbierané a zjednotené normy, určujúce každodenný život Menších bratov. Bonaventúra však tušil, že legislatívne nariadenia, i keď založené na rozumnosti a miernosti, nepostačovali na zaistenie spoločenstva ducha a sŕdc. Bolo treba zdieľať rovnaké ideály a rovnaké motivácie. Z tohto dôvodu chcel Bonaventúra predstaviť autentickú charizmu svätého Františka, jeho života a učenia. Zozbieral preto z veľkou horlivosťou dokumenty, ktoré sa vzťaho-

vali na „Chudáčika z Assisi“ a pozorne vypočul spomienky tých, ktorí priamo poznali Františka. Z toho sa zrodila historicky veľmi solídna biografia svätca z Assisi, nazvaná *Legenda maior*, neskôr upravená aj v stručnejšej forme, pomenovanej *Legenda minor*. Latinské slovo na rozdiel od dnešného chápania neoznačuje výplod fantázie, ale práve naopak: „Legenda“ predstavuje spoľahlivý text, ktorý treba chápať v oficiálnom zmysle. A naozaj, generálna kapitula Menších bratov, zídená v roku 1263 v Pise, uznala biografiu svätého Bonaventúru za najvernejší obraz svojho zakladateľa, a táto biografia sa tak stala oficiálnym životopisom svätého Františka.

Aký je obraz svätého Františka, ktorý pochádza zo srdca a z pera jeho oddaného syna a nástupcu, svätého Bonaventúru? Najdôležitejší bod: František je alter Christus, druhý Kristus, človek, ktorý náruživou hľadal Krista. V láske, ktorá vyzýva k nasledovaniu, sa mu naplno pripodobnil. Bonaventúra poukazoval na tento živý ideál pred všetkými Františkovými nasledovníkmi. Tento ideál, platný pre každého kresťana, včera, dnes a navždy, bol označený ako program pre Cirkev tretieho tisícročia mojím predchodcom, ctihodným pápežom Jánom Pavlom II. Tento program, napísal v liste *Tertio Millenio ineunte*, má ťažisko „v samom Kristovi, ktorého treba poznať, milovať a nasledovať, aby sme v ňom mohli žiť trojičným životom a pretvárať s ním dejiny až po ich zavŕšenie v nebeskom Jeruzaleme.“ (č. 29).

V roku 1273 život svätého Bonaventúru prešiel ďalšou zmenou. Pápež Gregor X. sa rozhodol vysvätiť ho za biskupa a menovať kardinálom. Požiadal ho tiež, aby pripravil mimoriadne dôležitú cirkevnú udalosť: Druhý ekumenický koncil v Lyone, ktorý mal za cieľ obnoviť spoločenstvo medzi latinskou a gréckou Cirkvou. Danej úlohe sa venoval s plným nasadením, avšak nikdy neuzrel záver tohto ekumenického stretnutia, pretože zomrel ešte v čase jeho konania. Neznámy pápežský notár vtedy napísal na Bonaventúru chválospev, ktorý nám ponúka záverečný obraz tohto veľkého svätca a výnimočného teológa: „Dobrý človek, prívetivý, zbožný, milosrdný, plný čnosti, milovaný Bohom aj ľuďmi... Boh mu naozaj daroval tú milosť, že všetci, čo ho uvideli, boli preniknutí láskou, ktorú srdce nemohlo ukryť“ (porov. J. G. Bougerol, *Bonaventura*, in A. Vauchez (a cura), *Storia dei santi e della santità cristiana*. Zv. VI. L'epoca del rinnovamento evangelico, Miláno 1991, str. 91).

Prijmeme dedičstvo tohto svätého Učiteľa Cirkvi, ktorý nám pripomína zmysel nášho života nasledujúcimi slovami: „Na zemi... môžeme kontemplanovať Božiu nesmiernosť prostredníctvom uvažovania a obdivu; v nebeskej vlasti, naopak, prostredníctvom videnia, keď sa staneme podobnými Bohu, a prostredníctvom vytrženia... vstúpime do Božej radosti“ (*La conoscenza di Cristo*, q. 6, conclusione, in *Opere di San Bonaventura*. *Opuscoli Teologi*/1, Rím 1993, p. 187).

Preložil Martin Kramara

Benedikt XVI. na záver duchovných cvičení: Potrebujeme načúvajúce srdce

Vatikán (27. februára, RV) - V sobotu ráno sa v Kaplnke Redemptoris Mater rannými chválami a záverečnou meditáciou „o povolani prvých diakonov“ ukončili duchovné cvičenia Rímskej kúrie vo Vatikáne. Svätý Otec sa pri tejto príležitosti za všetkých exercitantov poďakoval donovi Enricovi dal Covolovi za zanieteny a veľmi osobný prístup, ktorým ich „sprevádzal na tejto ceste za Kristom, na ceste obnovenia ich kňazstva“. Benedikt XVI. sa v krátkej syntéze duchovných cvičení vrátil k východiskovému bodu, ktorý bol ich leitmotívom po celý čas – Šalamúnovej modlitbe „načúvam ti srdcom“:

„Zdá sa mi, že v nej je vskutku zhrnutá celá kresťanská vízia človeka: človek nie je dokonalý sám v sebe, potrebuje vzťah, byť vo vzťahu. Ani nemôže vo svojej mysli obsiahnuť celú realitu, potrebuje načúvať, počúvať iných, predovšetkým iného s veľkým «I» - Boha. Len tak poznáva sám seba a stáva sa sám sebou.“

Svätý Otec venoval pozornosť aj mozaike Stolice Múdrosti v Kaplnke Redemptoris Mater, odvolajúc sa na Lukášovo evanjelium pripomenul, že Mária bola ženou s počúvajúcim srdcom, ktorá sa ponorila do Božieho slova, uvažovala nad ním, uchovávala ho vo svojom srdci.

„Cirkevní otcovia hovoria, že v momente Počatia Večného Slova v lone Panny, Duch Svätý vstúpil do Márie prostredníctvom sluchu. Pri počúvaní počala Večné Slovo, dala svoje telo tomuto Slovu. A tým nám hovorí, čo znamená mať načúvajúce srdce“.

V závere sa pápež vrátil k piatim exemplárnym postavám kňazov, počnúc sv. Ignáčom Antiochijským až po ctihodného Jána Pavla II., cez ktoré si počas tohtoročných duchovných cvičení ich účastníci nanovo uvedomili, čo znamená byť kňazmi, stávať sa nimi stále viac. „Počas týchto dní sme si s pomocou Božou prehľadili svoje zasvätenie, a tak sa s novou odvahou chceme konfrontovať so svojim poslaním. Pán nech nám pomáha!“ - uzavrel svoj príhovor Svätý Otec. -jak-

Benedikt XVI. ustanovil novú cirkevnú provinciu na Madagaskare

Vatikán (26. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. povýšil doterajšiu diecézu Toamasina na Madagaskare na metropolitné sídlo a zároveň vymenoval jeho prvého arcibiskupa-metropolitu. Stal sa ním Mons. Désiré Tsarahazana, doterajší biskup spomenutej diecézy, ktorá vznikla v roku 1955, má asi 2 milióny obyvateľov a žije tu okolo 600-tisíc katolíkov. Novú cirkevnú provinciu tvoria štyri diecézy. -dj-

Blahoprajný telegram Svätého Otca ekumenickému patriarchovi Bartolomejovi I.

Vatikán (1. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. zaslal blahoprajný telegram ekumenickému patriarchovi Konštantínopolu Bartolomejovi I., pri príležitosti jeho 70. narodenín. „Toto vrúcne a bratské pranie je sprevádzané modlitbami, aby Vás Boh živil svojou silou a milosťou pri vykonávaní Vašej služby pastiera, ohlasovateľa evanjelia a učiteľa duchovného života,” píše Svätý Otec a spomína na spoločné stretnutia a vzájomné rozhovory s patriarchom, predovšetkým na svoju návštevu Ekumenického patriarchátu pri príležitosti sviatku apoštola Andreja. V závere telegramu vyjadril presvedčenie, že „Boží duch bude i naďalej osvecovať a viesť kroky Bartolomeja I. na ceste k plnému spoločenstvu, ktoré si Kristus prial pre všetkých svojich učeníkov.” -dj-

Solidaritu s Čile postihnutým zemetrasením vyjadril aj pápež

Čile (1. marca, RV) - Zemetrasenie v strednej časti Čile, ktoré si od soboty vyžiadalo vyše 700 obetí na životoch, je najhorším v krajine za uplynulých 50 rokov. Otrasy s magnitúdou 8,8 poškodili asi dva milióny domov a spôsobili vážne škody na dopravnej infraštruktúre. Cirkev, ktorá je nešťastím tiež postihnutá a má zničené mnohé miesta kultu i budovy, sa okamžite zmobilizovala na pomoc obetiam katastrofy.

V posolstve predsedu Konferencie biskupov Čile a biskupa Ragancuy Mons. Alejandra Goica sa okrem iného uvádza: „Sme plní bolesti kvôli našim bratom a sestrám, ktorí prišli o život. Vyjadrujeme blízkosť a ponúkame modlitby ich príbuzným a priateľom a všetkým, ktorí prišli o svoj majetok, nadobudnutý celoživotným úsilím. Čílska Cirkev, verná svojmu poslaniu, vstupuje do tejto tragickej hodiny svojou duchovnou podporou a skutkami solidarity. V sile evanjelia sme nositeľmi nádeje vo chvíľach úzkosti, bolesti a devastácie. Úradom, štátnym zamestnancom i dobrovoľníkom ponúkame svoju pomoc. Charita otvorila špeciálne konto pre poskytovanie finančnej pomoci, ktorá bude okamžite sprostredkovaná lokalitám, ktoré sú zemetrasením najviac postihnuté.

Arcibiskup Concepciónu Mons. Ricardo Ezzati pre miestne rádio „Cooperativa“ poznamenal: „Každú chvíľu vnímame a vidíme stiesnenosť ľudí. Zúfalstvo sa šíri všade. Avšak vidíme impozantnú pevnosť ducha. Uprostred veľkej tragédie sú všetci ochotní pomáhať druhým.“ K otázke rabovania a lúpeží sa Mons. Ezzati

vyjadril kategoricky: „Musí sa pomáhať, a nie kradnúť.“ Dotkol sa aj potreby psychologickú, ľudskú a duchovnú pomoc, lebo obyvatelia mesta sú vo veľmi labilnom psychickom stave a mnohí s ťažkými vnútornými zraneniami. K materiálnej situácii arcidiecézy Mons. Ezzati povedal, že „realita je veľmi zložitá a veľa kostolov už viac neexistuje. V mnohých prípadoch nie je možné komunikovať s farnosťami na periférii“ a tými na pobreží, ktoré boli náhle, niekoľko minút po zemetrasení, zasiahnuté morským privalom.

Solidaritu s Čile vyjadril po nedeľnej modlitbe Anjel Pána aj pápež Benedikt XVI.:

„Modlím sa za obeť a som duchovne blízko ľuďom, skúšaným takouto ťažkou katastrofou. Vyprosujem im od Boha úľavu v utrpení a odvahu v tomto nešťastí. Som si istý, že nebude chýbať solidarita zo strany mnohých, predovšetkým cirkevných organizácií.“ -jak-

Biskupi Portugalska: Návšteva Benedikta XVI. sa týka všetkých

Nadchádzajúca návšteva Benedikta XVI. v Portugalsku „neostane akosi prechodnou udalosťou, ponímanou ako národný sviatok, ale naopak, predstavuje semeno, z ktorého môže klíčiť a rásť ovocie duchovnej, apoštolskej a sociálnej obnovy“. Také je želanie Stálej rady Konferencie biskupov Portugalska, ktoré vyjadrili v pastoračnej nóte v pondelok. Ako uvádza spravodajská agentúra Sir, v dokumente sa uvádza, že „cesta Svätého Otca musí byť pripravená v horizonte viery, budovaním cirkevnej jednoty a spravodlivejšej a bratskej spoločnosti.“

„Benedikt XVI. - píšú biskupi - príde ako pútnik a portugalská Cirkev by mala kráčať s Petrovým nástupcom, aby znovuobjavila kresťanstvo, skúsenosť poznania a misie.“ Veriacich biskupi žiadajú, aby sa „premenili na odvážnych apoštolov, schopných urobiť nevyhnutné a naliehavo ohlasovať posolstvo Ježiša Krista v každodenných oblastiach politiky, zdravotníctva, priemyslu, obchodu, poľnohospodárstva, rybolovu, vzdelávania, učenia, práce a zábavy.“ Pripomínajúc, že návšteva pápeža sa vzťahuje „na všetkých Portugalčanov“, a teda aj na „spoločenstvo prisťahovalcov“ biskupi opätovne potvrdzujú, že „iba životom v neustálej premene, sa môže Cirkev s dôveryhodnosťou prezentovať vo svete, ktorý sa snaží zaviesť relativizmus a ľahostajnosť.“

Svätý Otec uskutoční apoštolskú cestu do Portugalska v dňoch 11. – 14. mája tohto roku, na pozvanie tamjšej biskupskej konferencie a prezidenta republiky Aníbala Antónia Cavaco Silvu. V rámci nej Benedikt XVI. navštívi Lisabon, Fatimu a Porto.

RV, Mária Fábryová

Pápežská rada pre laikov smúti nad smrťou Rosemary Goldieovej

Vatikán (2. marca, RV) – Pápežská rada pre laikov si so smútkom spomína na Austrálčanku Rosemary Goldieovú, známu „podporovateľku laického apoštolátu“, osobnosť posledných piatich desaťročí v súčasných dejinách, ktorá sa ako jedna z mála žien ako poslucháčka zúčastnila II. vatikánskeho koncilu a stála pri vzniku Pápežskej rady pre laikov, ktorej bola v rokoch 1966-1976 podsekretárkou. Pôsobila tiež ako docentka na Pápežskej lateránskej univerzite a poradkyňa Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov. Zomrela v sobotu 27. februára vo veku 94 rokov v Randwicku v Novom Južnom Wales v Austrálii, kde prežila posledné obdobie svojho života a venovala sa apoštolátu laikov.

Pohrebnej svätej omši za zosnulú 5. marca predsedal arcibiskup Sydney kardinál George Pell. -sg-

Vo Vatikáne sa začalo stretnutie zamerané na pastoračiu Rómov

Vatikán (2. marca, RV) – Často vylúčení, žijúci v biede a nie vždy v srdci Cirkvi – aj týmito slovami na margo rómskeho etnika otvoril v utorok Mons. Antonio Maria Veglió trojdňové stretnutie vo Vatikáne. Predseda Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich pripomenul príchod Rómov a ďalších kočovných skupín do Európy, poznačený genocídou nacistickej politiky, ktorej cieľom bola etnická očista. Z tohto obdobia spomenul mnohé hrdinské skutky rómskych kresťanov, ktorí svojim životom prispeli k pozitívnemu vývoju vzťahov medzi Cirkvou a Rómami, čo sa prejavilo napríklad pri historickej návšteve pápeža Pavla VI. v osade v talianskej Pomezii v roku 1965, pri príležitosti medzinárodnej rómskej púte do Ríma. Zdôraznil vtedy, že Rómovia nie sú na okraji, ale v samotnom srdci Cirkvi, ako v tom pokračoval aj Ján Pavol II., keď v jubilejnom roku požiadal o odpustenie za viny z minulosti, spáchané na Rómoch zo strany Cirkvi. Začala sa tým nová cesta dialógu a zmierenia medzi oboma stranami.

Mons. Veglió poukázal aj na mnohé aktivity národných a medzinárodných organizácií pomáhajúcich Rómom v oblasti sociálnej, kultúrnej i náboženskej. „Dedičstvo koncilu a pápežského magistéria“ – pokračoval – „od nás vyžaduje «skúšku svedomia» z našej oddanosti k povolaniu a poslaniu Cirkvi, ktorá patrí všetkým, osobitne biednym. Toto nás zaväzuje k tomu, aby sme stále preverovali našu schopnosť prijímať, počúvať a pomáhať, a to aj v povinnosti usvedčiť akúkoľvek formu diskriminácie a intolerancie, či násilia páchaného na právach a zneuctení ľudskej dôstojnosti.“ Priznal, že žiaľ aj dnes je veľa Rómov, ktorí sú vylúčení na okraj, nútení žiť

v biede, a ktorí môžu len ťažko dosiahnuť srdce Cirkvi. Často sa tak deje pre zaužívané stereotypy, nedostatok otvorenosti, rešpektu či solidárnosti, pre rasizmus, xenofóbiu a ďalšie fenomény, ktoré v dnešnej spoločnosti zabraňujú pokojnému demokratickému a ľudskému spolunažívaniu. „Pozerajme sa na Európu ako na civilizovanú spoločnosť“ – vyzval Mons. Veglió - „na spoločnosť s európskym povedomím, ktoré pomôže posilniť bratstvo a ochotu vzájomného zdieľania, najmä medzi mladými, aby sa otvorili dvere nádeji, aby sa zmobilizovali medzinárodné a národné organizácie na podporu Rómov, na podporu ich vlastnej identity a kultúrnej odlišnosti.“ -sg-

Svätá stolica o nových pravidlách na prekonanie krízy

Švajčiarsko (4. marca, RV) - Delegácia Svätej stolice chce opätovne potvrdiť svoje presvedčenie, že hľadisko ľudských práv poskytne «pozitívny prínos» k riešeniu aktuálnej finančnej krízy - zdôraznil arcibiskup Silvano Tomasi, stály pozorovateľ Svätej stolice pri inštitúciách OSN v Ženeve, počas 13. zasadnutia Rady pre ľudské práva. „Hoci sa objavujú niektoré známky oživenia“, povedal arcibiskup, kríza naďalej zhoršuje situáciu miliónov ľudí, „pokiaľ ide o ich prístup k základným životným potrebám“. Preto si táto situácia vyžaduje „nové pravidlá“ a globálny vládny systém, ktorý môže zabezpečiť cestu k trvalo udržateľnému rozvoju pre všetkých. Spojené štáty nakladajú s mnohými údajmi o negatívnych dôsledkoch finančnej krízy, vrátane hladu, rastúcej nerovnosti vo svete a nezamestnanosti. Táto nerovnosť, ako hovorí pápež Benedikt XVI. v encyklike „Caritas in veritate“, vzniká, keď sa hospodárska činnosť vníma len ako stroj pre vytváranie bohatstva, oddelene od politického života, ako prostriedku k uplatňovaniu spravodlivosti prostredníctvom prerozdelenia zdrojov.

Mons. Tomasi dodal, že „rovnosť a spravodlivosť sú základné kritériá“ pre riadenie svetovej ekonomiky. Uplatňovanie ľudských práv bude možné, keď „štáty premenia princípy na právo“. Spoločným cieľom je ochrana a úcta k ľudskej dôstojnosti, ktoré zjednocujú celú ľudskú rodinu. Okrem toho zdôraznil dôležitosť ekonomickej slobody, a naznačil štyri základné princípy, v rámci ktorých sa musí pohybovať: zameranie na ľudskú osobu, solidaritu, pomoc a všeobecné dobro. Dôležitým odkazom v pápežovej encyklike „Caritas in veritate“ je prekonanie starej priepasti medzi sférou ekonomickou, sociálnou a environmentálnou. Sociálna náuka Cirkvi vždy sledovala cieľ spoločného dobra, s dôrazom na najslabších členov spoločnosti. Kladúc dôraz na ľudské bytosti sa môžu zmeniť pravidlá, ktorými je ovládaný finančný systém, na podporu „konkrétnych zmien“ a zanechanie „starých návykov chamtivosti, ktorá viedla k súčasnej kríze“, dodal Mons. Tomasi. -jk-

Nemeckí biskupi určili osobitného koordinátora pre vyšetrovanie prípadov pedofílie

Nemecko (26. februára, RV) – V súvislosti s prípadmi pedofílie, ktoré boli odhalené v Nemecku zo 70. – 80. rokov minulého storočia, a za ktoré boli zodpovední rehoľníci, vyučujúci a laici, pôsobiaci v rôznych kolégiách, inštitútoch a farnostiach, Konferencia biskupov Nemecka rozhodla, že za vyšetrovanie spomenutých udalostí bude zodpovedný biskup Trevíru Mons. Stephan Ackermann. Informoval o tom včera predseda biskupskej konferencie Mons. Robert Zollitsch, spolu s nasledovným oficiálnym vyjadrením: „My, nemeckí biskupi, prijímame zodpovednosť a odsudzujeme zločiny, vykonané rehoľníkmi, kňazmi a laickými spolupracovníkmi v našich diecézach. Sme šokovaní a zahanbení, a prosíme všetky obeť týchto hrozných činov o odpustenie.“

V súvislosti s priebehom vyšetrovania sekretariát Konferencie biskupov otvoril v Bonne koordináciu kanceláriu a v najbližšom období bude uvedená do prevádzky špeciálna linka dôvery, na ktorú sa obeť môžu obrátiť. Do konca júla by mali byť preskúmané a aktualizované cirkevné smernice z roku 2002, v súvislosti s vyšetrovaním prípadov sexuálneho zneužívania maloletých zo strany kléru. „Chceme, aby všetko bolo vyjasnené náležitým zákonným spôsobom, bez falošných ohľadov, obeť na to majú právo,“ dodáva Mons. Zollitsch. V záujme absolútnej prevencie je podľa neho potrebná „kultúra vnímavosti“ zo strany zodpovedných v školách a v oblasti pastorácie mládeže, ako aj obozretná formácia budúcich kňazov. Doteraz bolo v Nemecku ohlásených 120 prípadov zneužívania. -dj-

Nemeckí biskupi pozývajú k riešeniu problému zneužívania v celospoločenskom meradle

Nemecko (2. marca, RV) – Okrúhly stôl so zastúpením všetkých spoločenských skupín v súvislosti s riešením témy zneužívania – takéto pranie vyjadril predseda Konferencie biskupov Nemecka Mons. Robert Zollitsch v rozhovore pre periodikum „Welt am Sonntag“. Zdôraznil, že „sexuálne zneužívanie maloletých nie je iba špecifickým problémom Katolíckej cirkvi. Hoci každý zločin, spáchaný kňazmi, predstavuje výnimočne ťažké narušenie dôvery, zneužívanie je problémom, ktorý sa týka celej spoločnosti.“ Z 1500 prípadov ohlásených každý rok úradom podľa Mons. Zollitscha pripadá na cirkevné prostredie iba malá časť.

„To nás neospravedlňuje, ale poukazuje na to, že samotná Cirkev môže prispieť iba istým dielom k riešeniu celej situácie,“ dodáva predseda biskupskej konferencie. -dj-

V Ženeve spustili ekumenický výskumný projekt o „jednote a identite“ cirkvi

Švajčiarsko (26. februára, RV) – V Ženeve sa v uplynulých dňoch stretli štyria teológovia z rôznych kresťanských cirkví, aby spoločne rozbehli študijný projekt o jednote a identite cirkvi, pod záštitou komisie s názvom „Cirkvi v dialógu“, ktorá pôsobí v rámci Konferencie európskych cirkví. Ako informovala agentúra SIR, zámerom projektu teológov je „lepšie pochopiť koncept jednoty cirkvi v súvislosti s konceptom identity.“ Skupinu štyroch teológov tvoria anglikán Paul M. Collins z anglickej Univerzity v Chichestri, ďalej katolícka teologička Myriam Wijlensová z nemeckej Univerzity v Erfurte, Minna Hietamäkiová z Evanjelickej luteránskej cirkvi Fínska a Viorel Ionita z Rumunskej pravoslávnej cirkvi a zároveň člen spomenutej komisie „Cirkvi v dialógu“.

S iniciatívou prišlo plenárne zasadnutie Komisie „Viera a ústava“ pri Svetovej rade cirkví, ktoré sa uskutočnilo v októbri minulý rok na Kréte. Cieľom projektu, ktorý potrvá do septembra 2012 je, aby záležitosti boli preskúmané nielen v teoretickej a teologickej rovine, ale aj v rovine „prežitej skúsenosti“ jednotlivých cirkví. Ako na margo toho poznamenal Viorel Ionita „želaním je, aby do budúcnosti mohli byť do projektu zahrnuté aj iné teologické tradície.“ -sg-

Cirkev vo Francúzsku: „Nie“ spovedi cez telefón

Francúzsko (2. marca, RV) - Hovorca Konferencie biskupov Francúzska Mons. Bernard Podvin varuje veriacich pred iniciatívou s názvom „V spojení s Pánom - spoveď cez telefón“. Vo vyhlásení z 18. februára Mons. Podvin uvádza, že „tento projekt v žiadnom prípade Katolícka cirkev vo Francúzsku nepodporuje“. Hoci zdôraznil, že je dôležité venovať čas starším a zdravotne postihnutým ľuďom, ktorí žijú v osamení, zároveň dodal, že „je neprípustné vnášať zmätok do oblasti spovede,“ ktorá má pre „katolíckeho veriaceho sviatostný zmysel, vyžadujúci skutočnú prítomnosť kňaza.“ -pd-

Cirkev vo Francúzsku vyjadruje blízkosť rodinám obetí ničivej búrky

Zármutok a ľútosť vyjadruje francúzska Cirkev nad obeťami ničivej búrky Xynthia, ktorá v noci zo soboty na nedeľu zasiahla krajiny na pobreží Atlantiku. Prírodný živel pripravil o život najmenej 48 ľudí, nezvestných je tridsať. Kardinál André Vingt-Trois, arcibiskup Paríža a predseda Francúzskej konferencie biskupov, vo vyhlásení, ktoré včera publikovala spravodajská agentúra Sir, uviedol, že Cirkev sa modlí za zosnulých a vyzval všetky katolícke organizácie, aby sa zapojili do pomoci tým, ktorí prišli o všetko. „Búrka, ktorá zasiahla našu krajinu, predovšetkým regióny v západnej časti“ - uviedol kardinál Vingt-Trois - „rozosiata smrť a zúfalstvo.“ Ako dodal „v tejto krutej chvíli musí byť solidarita všetkých prvoradá“.

V nedeľu 7. marca bude arcibiskup Paríža predsaď svätej omši za obeť nešťastia a ich rodiny v katedrále Notre-Dame v Paríži. **RV, Mária Fábryová**

Komuniké zo stretnutia predsedov konferencií biskupov juhovýchodnej Európy

Moldavsko (2. marca, RV) – V moldavskom Kišineve sa minulý týždeň konalo 10. stretnutie predsedov konferencií biskupov juhovýchodnej Európy. Zúčastnili sa na ňom zástupcovia deviatich biskupských konferencií – z Albánska, Bosny a Hercegoviny, Bulharska, Rumunska, Grécka, ďalej Medzinárodnej biskupskej konferencie sv. Cyrila a Metoda, tiež zástupcovia Turecka, ďalej maronitský arcibiskup Cypru a kišinevský biskup Mons. Anton Cosa. Prítomní boli aj apoštolský nuncijs v Rumunsku a Moldavskej republike Mons. Francisco-Javier Lozano a stály pozorovateľ Svätej stolice pri Rade Európy Mons. Aldo Giordano. Počas štyroch dní účastníci stretnutia navštívili miestne komunity a mnohé centrá evanjelizácie a charitatívnej činnosti, ktoré sú vedené miestnou Cirkvou a uvažovali nad témou: „Práva katolíkov v spoločnosti, v ktorej sú menšinou. Príspevok katolíkov k uskutočňovaniu všeobecného dobra v spoločnosti, ťažkosti a nové výzvy.“

V záverečnom komuniké k téme stretnutia sa okrem iného uvádza:

Dvadsať rokov od ukončenia totalitných vlád, podporovateľov ateistickej ideológie, ktorá poznačila väčšinu krajín juhovýchodnej Európy v druhej polovici minulého storočia, a to aj napriek nástupu demokracie, je stále čo robiť zvlášť na poli uznania práv menšinových cirkví. Ak vo väčšine prípadov vzťahy medzi Cirkvou

a štátom sú potvrdené dohodou alebo prísľubom právne chrániť prítomnosť katolíkov v týchto krajinách (s výnimkou Turecka), často tieto zmluvy alebo dohody zostávajú iba na papieri a ich naplnenie sa stretáva s ťažkosťami. Právny nástroj neznamená automaticky spravodlivosť a ochranu katolíckej menšiny, ba dokonca v niektorých prípadoch nechráni rôzne komunity pred zásadným porušovaním ľudských práv, najmä práv spojených so slobodou náboženského vyznania a ústavného práva cirkví.

Vo väčšine krajín veľkým pretrvávajúcim problémom nielen pre katolíkov, ale aj pre ostatné náboženské komunity, sú reštitúcie alebo odškodnenia za nehnuteľnosti, ktoré boli znárodnené za komunizmu. Hoci je potrebné ešte veľa urobiť, Katolícka cirkev v spoločnosti, v ktorej je menšinou, necíti menšiu povinnosť prispievať k všeobecnému blahu a rozvoju celej spoločnosti, ktorej je súčasťou. V niektorých krajinách účasť a zásah Cirkvi k otázkam verejnej diskusie je často žiadaná, keď ide o témy etického charakteru. Angažovanosť Cirkvi v službe miestnemu obyvateľstvu je len štatistickým rozmerom povedomia, že je živou súčasťou týchto území, pre ktoré denne kňazi, zasvätení i laici ponúkajú vlastné materiálne a duchovné zdroje, aby ľudia týchto oblastí mohli rásť a nachádzať v solidarite katolíckeho sveta dôvody väčšej nádeje. Cirkev prostredníctvom svojich štruktúr, bude aj naďalej vykonávať, čo je potrebné, aby prekonala akékoľvek spoločenské ťažkosti. **-jak-**

V Európe sa každoročne vykonajú takmer 3 milióny umelých potratov

Európa (4. marca, RV) – 2 863 649 vykonaných interrupcií v roku 2008 v Európe svedčí o tom, že potraty sú hlavnou príčinou smrti na stále staršom kontinente. Vyplýva to zo správy „Potratovosť v Európe a v Španielsku“, ktorá bola predstavená v uplynulých dňoch v Bruseli Španielskym inštitútom pre rodinnú politiku. Štúdia zároveň zdôrazňuje, že v 27 krajinách Európskej únie by prakticky nebol demografický pokles, ak by bolo umožnené narodiť sa všetkým počatým deťom. Na 5 tehotenstiev pripadá jedna interrupcia. V súčasnosti je umelý potrat nelegálny iba v dvoch európskych krajinách – v Írsku a Malte. V ďalších 14 je povolený za určitých obmedzených podmienok a v 11 je rozhodovanie úplne slobodné. Predseda Hnutia za život, taliansky politik Carlo Casini túto situáciu vníma ako krízu hodnôt.

V Európe už nie je vedomie o tom, že deti sú stále deťmi, aj pred narodením. Ak nepôjdeme ku koreňu problému, ak neudržíme tento princíp, s celou logikou ľudských práv o tom, že všetci ľudia sú si rovní, ktorej má Európa plné ústa, sa nevyhneme tejto tragédii, tejto porážke Európy. **-dj-**

Naliehavá operácia medzinárodnej organizácie Caritas v Somálsku

Sieť medzinárodnej organizácie Caritas začala naliehavú operáciu na pomoc Somálsku v súvislosti s tamojšou kritickou situáciou. Krajinu už 18 mesiacov sužuje najväčšia humanitárna kríza a nové vypuknutie občianskej vojny. Organizácia vyčlenila na pomoc krajine finančné prostriedky vo výške takmer 543-tisíc eur. Keďže juh a stred krajiny sú v súčasnosti v dôsledku občianskej vojny nedostupné medzinárodnej pomoci, organizácia sa zameriava na severnú oblasť Somaliland, ktorá je pomerne dostupná. Odhaduje sa, že Caritas by takýmto spôsobom mohla zabezpečiť základnú pomoc pre 70-tisíc ľudí.

V severnej časti oblasti došlo k dramatickému poklesu poľnohospodárskej produkcie a živočíšnej výroby, čo spôsobilo problémy s bezpečnosťou potravín. Vzhľadom k vysokému indexu podvýživy a nedostatku potravín obyvateľstva, sú potrebné časté zásahy siete Caritas.

Región Somaliland vyhlásil v roku 1991 svoju nezávislosť od Somálska, ktorá však nebola uznaná medzinárodným spoločenstvom. Organizácia Caritas má svoje pobočky v Somalilande od roku 1994 a spolupracuje aj s pobočkami v Somálsku.

Biskupi Čile vyjadrujú svoju blízkosť krajanom zasiahnutých zemetrasením

„Je to katastrofa“, uviedol predseda Konferencie biskupov Čile Mons. Alejandro Goic, biskup Rancagua, na margo zemetrasenia, ktoré v sobotu nad ráno zasiahlo južné pobrežie Čile. „Sme plní bolesti zo straty životov našich bratov a sestier. Vyjadrujeme našu blízkosť a ponúkame naše modlitby príbuzným a priateľom, a všetkým tým, ktorí prišli o svoj majetok, na ktorom celý život pracovali.“

Ako ďalej predseda konferencie povedal: „Mocou Evanjelia sme nositeľmi nádeje vo chvíľach úzkosti, bolesti a skazy. Ponúkame našu pomoc aj orgánom verejnej správy, štátnym zamestnancom a dobrovoľníkom. Charita otvorila osobitný účet pre prijímanie finančnej pomoci, ktorá bude okamžite odovzdaná ľuďom v oblastiach najviac postihnutých zemetrasením.“

Ničivé sobotné zemetrasenie s magnitúdom 8,8 si doteraz vyžiadalo 300 mŕtvych a poškodilo približne 1,5 milióna domácností. Katastrofa tiež napáchaa rozsiahle škody na dopravnej infraštruktúre.

Veľmi kritická je aj situácia v meste Concepción, ktoré sa nachádza približne 440 kilometrov južne od

Santiago, a v jeho okolí, otrasy poškodili aj terminál letiska v Santiagu. Ten následne uzavreli a celé letisko na 24 hodín prerušilo prevádzku. RV, Mária Fábryová

Chaldejský biskup Bagdadu pod'akoval pápežovi za vyjadrenie solidarity

Irak (2. marca, RV) – V nedeľu vyšli kresťania i moslimovia v irackom Bagdade a Mosule do ulíc, aby povedali „koniec násilnostiam proti kresťanom“ a žiadali „ochranu pre menšiny“. Pomocný biskup Bagdadu Mons. Shlemon Warduni medzi účastníkmi protestu vyhlásil: „Chceme pokoj a bezpečie, už žiadne násilie. Sme plnoprávni obyvatelia Iraku a ako takí sa dovoľávame svojich práv, predovšetkým práva na život. Koniec krviprelievaniu kresťanov. Chceme ochranu.“

Na manifestácii, ktorá sa konala v centre mesta na námestí Raja, sa zúčastnilo asi 500 ľudí, okrem kresťanov boli medzi nimi aj moslimovia a príslušníci iných náboženstiev. Mons. Warduni vyslovil pri tejto príležitosti aj pod'akovanie Svätému Otcovi za jeho blízkosť, ktorú vyjadril v príhovore pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána: „Sme vďační Benediktovi XVI., vieme, ako sa znepokojuje pre naše komunity. Dúfame, že jeho hlas by mohol mať vo svete odozvu, najmä u tých, čo majú tvrdé srdce. Sú to silné slová a plné nádeje, ktoré znejú ako výzva pre kresťanov, aby nestrácali vieru v spravodlivosť a neopúšťali krajinu.“ -jak-

Švajčiarski biskupi o solidarite s cirkvami v ťažkej situácii

Švajčiarsko (5.marca, RV) - Nový predseda Konferencie biskupov Švajčiarska Mons. Norbert Brunner viedol jej 287. riadne zasadnutie, ktoré sa konalo v uplynulých dňoch v Lugane. Počas troch dní biskupi diskutovali najmä o solidarite s cirkvami, ktoré sa v súčasnosti nachádzajú v ťažkej situácii, napríklad na Haiti, v Čile, Iraku, či Egypte. „Kresťania vyjadrujú solidaritu hlavne prostredníctvom modlitby, aby pripomenuli, že Boh je zdrojom všetkej nádeje. Je však potrebná i materiálna solidarita“ – uvádza sa v záverečnom komuniké zasadnutia. Z tohto dôvodu sa Konferencia biskupov Švajčiarska rozhodla venovať výťažok najbližších peňažných zbierok na obnovu Katolíckej cirkvi na Haiti. V závere dokumentu vyjadrili nesúhlas s asistovanou samovraždou, podporiac stanovisko odborníkov Biotickej komisie Konferencie biskupov Švajčiarska. -pd-

Predseda KBS zavítal na provinciálnu kapitolu saleziánov

(Šaštín 1. marca 2010) - Na provinciálnej kapitule saleziánov v Šaštíne sa v nedeľu 28. februára stretlo 47 delegátov. Medzi sebou privítali aj člena hlavnej rady saleziánov, radcu pre región Európa-Sever, dona Štefana Turanského a tiež predsedu Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislava Zvolenského.

Hneď v úvode sa saleziánom prihovorel bratislavský arcibiskup a ponúkol im podnety na úvodné stíšenie sa pred začiatkom prác kapituly. Provinciál don Karol Maník objasnil, že je to historicky prvý raz, čo slovenskí saleziáni pozvali na svoju provinciálnu kapitolu predsedu biskupskej konferencie. A doplnil, že vopred ponúkol Mons. Zvolenskému dokument z 26. generálnej kapituly saleziánov, aby sa s ním oboznámil.

Arcibiskup Zvolenský spomenul, že ak pre neho je to historický okamih, pretože je prvý raz prítomný na kapitule rehole vôbec. V niekoľkých vetách ponúkol saleziánom myšlienky o tichu, keď uviedol: „Ticho je zrkadlový rozmer slova. Ticho a Slovo sa dopĺňajú a vzájomne sa posilňujú. Bez ticha je ťažko možné poznať seba samého a aj rozoznať Boží plán vo vlastnom živote. Ticho vedie do hĺbky a ticho zjednocuje. Rehoľná zdržanlivosť v hovorení je vždy pozornosťou voči inému. V tichu prijímame seba samých, v tichu hľadáme pokojne, alebo pokojnejšie na iné osoby, na naše životné situácie, v tichu prichádzame k vnútornému pokoju a k radosti nad prítomnosťou toho druhého...Keďže každá kapitula znamená aj príležitosť a nevyhnutnosť, potrebu hovoriť, zároveň je veľmi dôležitý aj rozmer ticha, aby spomínané hovorenie bolo čo najsprávnejšie, a aby moje hovorenie predchádzalo aj to, že pozorne počúvam, čo hovoria iní.“

Po duchovných myšlienkach sa predseda KBS zastavil niekoľkými slovami aj pri dokumente a upozornil na to, čo ho pri jeho čítaní najviac obohatilo. Spomenul výstižné pomenovanie prejavov chudoby mladých, aj takých prejavov, ktoré sú prítomné aj v našej krajine.

V závere svojho príhovoru zaželal saleziánom, aby aj ich „kapitula mohla byť naozaj novým zoslaním Božieho Ducha Svätého po tieto dni“. ako pre nich samotných, tak aj pre celkovú provinciu. saleziáni

Ján Ďačok a Jozef Glasa členmi skupiny odborníkov pre bioetiku v COMECE

Odborníkmi v skupine expertov pre bioetiku pri COMECE (Komisia biskupských konferencií európskeho spoločenstva) za Slovensko sa stali doc. ThDr. MUDr.

Ján Ďačok SJ, PhD. a doc. MUDr. Jozef Glasa, CSc., PhD., ktorých 15. februára tohto roku do tejto pozície menovala Konferencia biskupov Slovenska.

COMECE požiadala KBS o doplnenie odborníkov zo Slovenska do skupiny expertov pre bioetiku, keďže Slovensko, ako jedna z nových členských krajín EÚ, ešte v tejto skupine nemalo svoje zastúpenie.

Úlohou skupiny pre bioetiku pri COMECE je monitoring a poradenstvo v oblasti biomedicíny a bioetiky na úrovni EÚ. Členovia tejto skupiny sú i odborníkmi v oblasti náuky Katolíckej cirkvi v tejto oblasti. Lubica Hricová

Ordinariát OS a OZ SR oslávil 7. narodeniny a dostal do daru katedrálu

V hlavnom chráme Ordinariátu ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR, Katedrále sv. Šebastiána v Bratislave – Krasňanoch sa 1. marca 2010 uskutočnila slávnosť pri príležitosti 7. výročia vzniku špecifickej inštitúcie zabezpečujúcej duchovnú službu katolíckym veriacim v Ozbrojených silách SR, Policajnom zbore, Zbore väzenskej a justičnej stráže, Železničnej polície, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, Colnej správy a Slovenskej informačnej služby. Slávnostnú pontifikálnu sv. omšu celebroidal Mons. František Rábek, ordinár OS a OZ SR a koncelebrovali bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský, Mons. Ján Sokol, trnavský emeritný arcibiskup, Mons. Ján Orosch, trnavský pomocný biskup, Mons. Dominik Tóth, emeritný trnavský pomocný biskup a vojenský, policajný a väzenský kapláni za účasti aj najvyšších predstaviteľov rezortov a zložiek OS a OZ SR.

Ordinár vo svojej homílii priblížil zmysel a význam existencie Ordinariátu pre človeka v Ozbrojených silách a ozbrojených zboroch. Zároveň poďakoval všetkým kaplánom za ich službu v neľahkých podmienkach a predstaviteľom týchto zložiek za spoluprácu pri vytváraní podmienok pre službu kaplánov a samotných veriacich. Po homílii požehnal ordinár Rábek novú štandardu Ordinariátu OS a OZ SR. Na záver slávnosti podpísali ordinár Rábek a arcibiskup Zvolenský darovaciu zmluvu, ktorou definitívne získal Ordinariát OS a OZ SR do užívania nový katedrálly chrám zasvätený sv. Šebastiánovi – patrónovi vojakov v Bratislave – Krasňanoch. Posledné slovo pred požehnaním dostal minister obrany Jaroslav Baška, ktorý poďakoval ordinárovi i jeho kaplánom za všetko, čo urobili, robia a chystajú sa urobiť pre príslušníkov OS a OZ SR a ich rodiny. Po skončení slávnosti sa pozvaní hostia s ordinárom a kaplánmi zúčastnili na spoločenskom stretnutí a recepcii, kde obdržali Ročenku Ordinariátu OS a OZ SR za rok 2009. Tibor Ujlacký

Arcibiskup Stanislav Zvolenský otvoril proces blahorečenia saleziána Titusa Zemana

Bratislava 26. februára 2010) – Prvý proces blahorečenia v mladej bratislavskej arcidiecéze otvoril dnes popoludní v hlavnom meste arcibiskup Stanislav Zvolenský. Saleziáni dona Bosca požiadali o začatie skúmania života, mučeníctva a chýru mučeníctva rodáka z Vajnora saleziána kňaza Titusa Zemana (1915-1969).

„Je veľkým Božím darom, že v roku kňazov a pri 150-tom výročí založenia Saleziánskej kongregácie môžeme sláviť toto otváranie

verejných zasadnutí tribunálu procesu blahorečenia,“ povedal v prednesení žiadosti o začatie procesu salezián Jozef Slivnoň, vicepostulátor kauzy. A v krátkom predstavení života Titusa Zemana ho charakterizoval aj slovami: „Viedla ho hrdinská viera a láska pre dobro klerikov, aby mohli dovŕšiť svoje štúdiá a cestu ku kňazstvu v cudzine.“

Otvorením diecéznej fázy procesu blahorečenia sa priznáva Titusovi Zemanovi titul Boží sluha, čím sa upriamuje pozornosť na výnimočnosť jeho osoby, života a odkazu.

Oficiálne otvorenie procesu sa uskutočnilo prečítaním stanoviska Kongregácie pre kauzy svätých, v ktorom vyjadrila „nihil obstat (nič nebráni)“ a otváracieho dekrétu, ktorý 8. februára t.r. podpísal arcibiskup Mons. Zvolenský. Členovia vymenovaného tribunálu pre túto kauzu potom prevzali menovacie dekréty a zložili prísahu. Vicepostulátor odovzdal biskupskému delegátovi JCDr. Jozefovi Kempovi zoznam svedkov, v ktorom figuruje približne tridsať osôb a zároveň dodal, že „dnes ráno sa mi telefonicky ozvali ďalšie dve osoby, ktoré chcú vypovedať v tejto kauze.“

V aule bratislavského kňazského seminára sledovali otvorenie procesu aj tri rodné sestry Titusa Zemana a tiež jeho synovec Michal Titus Radošinský, ktorý o svojom strýkovi a birmovnom otcovi napísal už dve publikácie. Nechýbal provinciál saleziánov don Karol Maník, vikárka slovenských saleziánok sr. Eva Pullmanová, viaceré rehoľné sestry z niekoľkých kongregácií, či napríklad aj historik salezián Milan Stanislav Ďurica.

„S nádejou vstupujeme do tohto procesu blahorečenia,“ povedal arcibiskup Stanislav Zvolenský v záverečnom slove pred plnou aulou kňazského seminára v Bratislave, a podčiarkol, že aj v tejto veci ide nielen

o ľudské úsilie, ale potrebné je aj Božie požehnanie.

Po ukončení slávnostného otváracieho zasadania procesu blahorečenia sa notárke aktuárke procesu prihlásili ešte niekoľkí z prítomných a vyjadrili vôľu vypovedať v tomto procese ako svedkovia.

Medzi prítomnými bol aj provinciálny koordinátor saleziánov spolupracovníkov Anton Horváth z Trnavy spolu s manželkou, ktorí už dlhšie zverujú Bohu na príhovor Titusa Zemana onkologický stav svojho syna a dvoch ďalších saleziánov.

Životopis Titusa Zemana

Titus Zeman sa narodil 4. januára 1915. Stal sa saleziánom a 23. apríla 1940 bol vysvätený za kňaza. Po zrušení reholí komunistickou mocou v roku 1950 dvakrát úspešne podnikol tajnú výpravu do Talianska, aby pomohol mladým klerikom dostať sa k reálnej možnosti naplniť svoje povolanie. Pri tretej výprave ho aj s niektorými členmi skupiny 9. apríla 1951 Štátna bezpečnosť chytila. Nasledovalo vypočúvanie s neľudským mučením. Odsúdili ho na 25 rokov ťažkého väzenia (Iľava, Mírov, Jáchymov, Leopoldov a Valdice). 10. marca 1964 bol podmienčne prepustený na slobodu vo veľmi vážnom zdravotnom stave. ŠtB ho naďalej sledovala a on to vedel. V roku 1968 dostal súhlas na verejnú pastoračnú službu ako kňaz, no po augustových udalostiach, ktoré silno prežíval a po zdravotných komplikáciách 8. januára 1969 umrel.

Rastislav Hamráček SDB

Vyhlasenie dekanov Trnavskej arcidiecézy

V stredu 24. 2. 2010 Televízia Markíza v Televíznych novinách odvysielala príspevok „Vojna medzi arcibiskupmi“.

Trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák vydal k spomínanej reportáži písomné stanovisko 25.2.2010.

Dolu podpísaní dekaní trnavskej arcidiecézy týmto vyjadrujeme plnú podporu Mons. Róbertovi Bezákovi, trnavskému arcibiskupovi.

Zároveň konštatujeme, že nespochybňujeme zásluhy emeritného arcibiskupa Mons. Jána Sokola.

Paedr. ThLic. György Herdics, Dunajská Streda

ThLic. Attila Józsa, Galanta

Mgr. Marek Jesenák, Hlohovec

Mgr. Václav Ďurčo, Hurbanovo

Mgr. Ladislav Elek, Komárno

Mgr. Eudovít Malý, Nové Mesto nad Váhom

JClíc. Ján Bederka, Piešťany

Mgr. Peter Cibira, Sered'

Mgr. Andrej Šotník, Šaľa

Mgr. Patrik Bacigál, Smolenice

Mgr. Marcel Kubinec, Trnava

Biskupstvo zverejnilo vizualizáciu II. etapy obnovy banskobystrickej Kalvárie

Banskobystrický biskupský úrad 2. marca 2010 zverejnil vizualizáciu architektonického riešenia II. etapy obnovy banskobystrickej Kalvárie. Mons. Vladimír Farkaš, riaditeľ biskupského úradu zdôraznil cieľ obnovy Kalvárie, ktorým je zachovanie tejto duchovnej, kultúrnej a historickej perly mesta pre budúce generácie. Mons. Farkaš pripomenul, že o obnove Kalvárie, ako ikone mesta, biskupský úrad tri roky vedie dialóg s kompetentnými inštitúciami. Obnova Kalvárie nájde naplnenie v živej duchovnej správe tohto pietneho miesta.

II. etapu obnovy Kalvárie tvorí obnovenie lesoparku v čelnej časti Kalvárie, ktorý je známy ako serpentíny od Národnej ulice ku Kostolu Povýšenia sv. Kríža, a regulovanú výstavbu v bočnej časti Kalvárie. Architektonické riešenie II. etapy obnovy predstavil na tlačovej konferencii jeden z jeho autorov, Ing. arch. Marian Šovčík. „Na Urpín pod Kalváriu prináša cirkev dotvorením duchovnej správy aj pridanú hodnotu v podobe spirituality Jána Pavla II., ktorý sa stal poslom Božieho milosrdenstva a súvisiacej tézy: „Vrcholom spravodlivosti je odpustenie“. Súčasťou predstavenej II. etapy obnovy Kalvárie sú totiž aj architektonické doplnky s motívom Božieho milosrdenstva. Medzi body architektonického návrhu patrí aj výstavba Domu sv. Marty s celoslovenskou pôsobnosťou, vybudovanie Vzdelávacieho vyššieho inštitútu rodiny, uplatnenie atraktívnej formy bývania v novom komplexe v reprezentatívnom prostredí úpätia Kalvárskej hory, doplnenie územia ikonami patrónov Európy, taktiež prepojenie celého územia Krížovej cesty a Kalvárskej hory s realitou zástavby historickej centrálnej časti mesta Banská Bystrica s cieľom obnoviť ich vzájomný a funkčný vzťah. Zuzana Juhaniaková

Vladyka Peter udelil iniciačné sviatosti v Liptovskom Mikuláši

Na druhú pôstnu nedeľu, 28. februára 2010, zavítal vladyka Peter, bratislavský eparcha už po druhý raz medzi gréckokatolíkov do Liptovského Mikuláša. Prvýkrát slávil sv. liturgiu v novozriadených liturgických priestoroch, ktoré sa nachádzajú na hlavnom námestí, v rodnom dome Janka Kráľa.

Počas Liturgie sv. Bazila Veľkého prijal malý katechumen, Teodor Lach, z rúk vladyku Petra všetky tri iniciačné sviatosti – tajomstvá: krst, myropomazanie a Eucharistiú. Krst sa slávil prvokresťanským spôsobom – trojitým ponorením do krstného prameňa. Táto starokresťanská tradícia – krst ponorom – bola vo východ-

nej cirkvi vždy živá, hoci v minulosti sa od tejto praxe upustilo. Spolu s vladykom Petrom slávil sv. liturgiu aj miestny rímskokatolícky dekan Vladislav Saniga, kancelár a tajomník vladyku Peter Sabol, Milan Lach SJ, Juraj Baran a miestny správca farnosti o. Peter Lach.

V homílii vladyka zdôraznil pojem viery a povzbudil všetkých prítomných, a nie len „novoosvieteného“ Teodora, k pravej biblickej viere: Nestačí nám len „tradičná“ viera, ktorá je síce dobrá, ale je obmedzená na to, že Kristus je niekde tam v chráme a že tam je povinné ísť len v nedeľu. Vladyka vysvetlil biblickú vieru, ktorá znamená, ako hovorí Sväté Písmo, vidieť toho, ktorého nevidíme, akoby sme ho videli. „Keby sme mali na pamäti, že dennodenne kráčame pred tvárou Pána, že nás Boh vidí, ináč by sme prežívali kresťanstvo“, apeloval vladyka na veriacich. Tento duchovný pohľad máme v sebe od krstu, len ho treba v sebe rozvíjať. „A preto nás tu dnes Boh pozval, aby sme ho v sebe objavili a rozvíjali a to tak, že budeme spolupracovať s Božou milosťou“ – zakončil vladyka.

V pondelok večer 1. marca sa vladyka Peter stretne so študentmi Katolíckej univerzity v Ružomberku, pre ktorých bude sláviť sv. liturgiu v Chráme Svätej Rodiny v Rybárpoli v Ružomberku, kde sa slúžieva „mládežka“ už tradične každý pondelok. Lea Lachová

Pôstne stretnutie s kresťanskou poéziou a hudbou v Jezuitskom kostole v Bratislave

V rámci Roka kresťanskej kultúry sa v Jezuitskom kostole Najsvätejšieho Spasiteľa v Bratislave v piatok 26. februára konalo Pôstne stretnutie s kresťanskou poéziou a hudbou. Výber z poézie Michala Chudu a žalmov prebásnených Milanom Rúfusom predniesli herečka a pedagogička Eva Žilineková a študent herectva na VŠMU v Bratislave Daniel Žulčák.

O hudobné sprevádzanie sa postaral zbor Collegium Musicum Salvatoris v zložení Mária Kolenová (organ), Róbert Kováč (husle) a Vlastimil Dufka SJ (hoboj). Prítomní sa tak okrem poézie mohli započúvať aj do niektorých skladieb J. S. Bacha, A. Corelliho, J. Berthiera a D. Zipoliho.

„Kresťanská poézia je špecifikom, kde sa človek musí zahĺbiť nad slovami, ktoré vníma, počúva, musí na ne reagovať vnútorne. Každý kresťanský umelec by mal dbať o svoj rast práve tým, že číta kresťanskú poéziu, kresťanskú prózu, že sa venuje tejto oblasti“, uviedla Eva Žilineková, ktorej slová potvrdil aj kňaz a hudobník Vlastimil Dufka. Ako sa vyjadril „kresťanská poézia, kresťanská hudba vždy patrila k súčasť viery, pretože práve cez poéziu, cez hudbu, človek zapojí aj svoje srdce a nielen svoj rozum“. Mária Fábryová

Zomrel kňaz Metod Krištofík

Dňa 27. februára 2010 v popoludňajších hodinách náhle zomrel vo veku 58 rokov a 27 roku kňazstva dôstojný pán Metod Krištofík.

Narodil sa 6. júla 1952 v Dolnej Krupej, za kňaza ho v bratislavskom Dóme svätého Martina vysvätil dňa 12. júna 1983 trnavský biskup Július Gábris.

Ako kaplán pôsobil Metod Krištofík hneď po vysvätení vo farnosti Trnava – sv. Mikuláša. Od roku 1987 pôsobil ako administrátor vo farnosti Hrachovište. Od roku 1988 pôsobil na viacerých miestach ako kaplán alebo výpomocný duchovný: Topoľčany (1988), Radošovce (1991), Komjatice (1994), Starý Tekov (1996), Topoľčany (1997), Piešťany – sv. Cyrila a Metoda (2003), Sokolovce (2006), Piešťany – sv. Cyrila a Metoda (2007).

Pohrebná sv. omša bude v piatok 5. marca 2010 o 14.00 hod v kostole sv. Cyrila a Metoda v Piešťanoch a následne bude pochovaný na miestnom cintoríne (na Bratislavskej ceste). Pohrebné obrady bude vysluhovať trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák, CSsR.

Na Haiti odletel generálny sekretár Slovenskej katolíckej charity

V nedeľu odletel na Haiti generálny sekretár Slovenskej katolíckej charity, ktorý sa v hlavnom meste postihnutom zemetrasením pripojí k humanitárnej misii Caritas Internationalis. Počas svojho takmer dvojtýždňového pobytu sa Radovan Gumulák plánuje stretnúť s predsedom konferencie biskupov Haiti ako aj s misionármi – Saleziánmi Don Bosca a rehoľnými sestrami zo Spoločnosti dcér kresťanskej lásky, ktorí pôsobia v hlavnom meste Port-au-Prince. Cieľom návštevy je zhodnotiť aktuálne potreby druhej fázy humanitárnej pomoci a v spolupráci s misionármi a partnermi siete Caritas prediskutovať možnosti podpory projektov zameraných na obnovu zničených obydlí a infraštruktúry.

Jeden a pol mesiaca po katastrofálnom zemetrasení sa Slovenská katolícka charita (SKCH) v spolupráci s partnermi siete Caritas sústreďuje na zabezpečenie nepremokavých prístreškov a zdravotníckej starostlivosti. Väčšina ľudí, ktorí stratili svoje domovy počas zemetrasenia bývajú totiž v provizórnych prístreškoch, ktoré ich neochránia v čase privalových dažďov a hurikánov, ktoré čakajú Haiti v najbližších mesiacoch. Generálny sekretár SKCH, Radovan Gumulák, chce preto počas svojho pobytu na Haiti dohodnúť možnosti podpory práve týchto projektov v spolupráci s miestnymi misionármi a partnermi zo siete Caritas.

O alternatívach podpory bude generálny sekretár hovoriť aj s miestnymi misionármi a navštívi aj komunitu rehoľných sestier Vincentiek, ktorej súčasťou je aj sestra Anna Ciganpalová zo Slovenska. Sestry bývajú v súčasnej dobe v stanoch, nakoľko ich provinciálny dom bol zničený. Školy, ktoré spravovali saleziáni Don Bosca sa v čase zemetrasenia zrútili a v ich troskách zahynulo množstvo študentov. Radovan Gumulák sa plánuje stretnúť aj s predsedom konferencie biskupov Haiti arcibiskupom Louisom Kébreauom a prerokovať s ním reálne projekty obnovy zničených obydlí a infraštruktúry.

„Vďaka obrovskej solidarite Slovákov môžeme pomôcť mnohým ľuďom postihnutým zemetrasením na Haiti. Uvedomujeme si dôveru, ktorú do nás vložili darcovia a preto chceme využiť prostriedky čo najefektívnejšie“, uviedol Radovan Gumulák.

SKCH doteraz vynaložila na pomoc takmer 70-tisíc eur, a to prostredníctvom Caritas Internationalis a podporou misie slovenských lekárov z Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety. **Andrea Topoľská**

Potravinová pomoc sociálne slabým rodinám a ľuďom bez domova

Komunita Kráľovnej pokoja v spolupráci s Potravinovou bankou Slovenska a spoločnosťou Metro, a. s. realizuje projekt „Potravinová pomoc sociálne slabým rodinám a ľuďom bez domova“. Nosnými myšlienkami projektu sú postoje pápežov Jána Pavla II. a Benedikta XVI.

Svätý Otec Ján Pavol II. konštatoval, že „v našom čase je skutočne veľa bied, ktoré sa naliehavo obracajú na kresťanské spolucítenie... Je možné, aby sa v našom čase ešte zomieralo od hladu, aby niekto ostával odsúdený k negramotnosti, aby niekomu chýbala základná zdravotná starostlivosť a aby niekto nemal domov, do ktorého by sa uchýlil?“ (Novo Millennio Ineunte, č. 50)

V posolstve na Pôstne obdobie 2008 Benedikt XVI. poukazuje na skutočnosť, že „Pán každého z nás volá, aby sme sa stali voči svojim bližným sprostredkovateľmi jeho prozreteľnej starostlivosti... Ešte dôraznejšie zaznieva výzva na delenie sa v krajinách, kde tvoria väčšinu populácie kresťania, lebo tam majú voči mnohým núdnym a opusteným väčšiu zodpovednosť“.

V rámci projektu budú distribuované potraviny sociálne slabým rodinám a ľuďom bez domova, pričom sa bude dbať na zvyšovanie ich povedomia zodpovednosti za situáciu, v ktorej sa ocitli. Obdarovaní taktiež budú vedení k aktívnemu pričineniu sa v riešení svojich životných ťažkostí, podľa svojich schopností a možností, v spolupráci s pomáhajúcimi. **Branko Tupý**